

Đề bài

Hãy kể diễn cảm truyện

Sọ Dừa

bằng lời văn của em và
nêu một vài suy nghĩ của
em về các nhân vật chính
trong câu chuyện đã kể.

Bài làm

Từ những ngày đầu tiên đi học, em đã được đắm mình trong kho tàng cổ tích. Từng câu chuyện em được học ở trường rồi nghe bà kể chuyện. Một câu chuyện cổ tích mà em nhớ mãi đó là truyện *Sọ Dừa*. Chuyện kể rằng:

Ngày xưa, ở một làng nọ có hai vợ chồng nghèo, hiền lành, chất phác, đã ngoài năm mươi mà vẫn chưa có con. Họ đi ở cho một phú ông trong làng.

Một hôm, người vợ vào rừng nhặt củi cho chủ, trời nắng như thiêu như đốt nên bà khát nước. Tìm mãi không thấy suối mà chỉ thấy cái sọ dừa bên gốc cây đưng đầy nước mưa, bà uống cho đỡ khát. Thế rồi người vợ ấy có mang.

Chẳng bao lâu, người chồng mất. Bà sinh ra một đứa bé dị dạng, tròn như quả dừa, chẳng có tay chân. Bà buồn lắm, định vứt đi thì đứa bé van xin:

– Mẹ ơi, con là người đầy. Mẹ đừng vứt con đi mà tội nghiệp.

Người mẹ ấy nghĩ lại, thấy thương con, bà đành để con lại nuôi và đặt tên cho nó là *Sọ Dừa*.

Ngày qua tháng lại, *Sọ Dừa* vẫn cứ lặn lội trong nhà, làm chẳng được việc gì. Một hôm, người mẹ than phiền với con:

– Con người ta bảy, tám tuổi đã đi ở chăn bò. Còn mày thì chẳng được tích sự gì.

Sọ Dừa liền bảo:

– Gì chứ chăn bò con chăn cũng được. Mẹ cứ nói với phú ông cho con đi ở chăn bò!

Nghe con nói vậy bà mẹ thật ngạc nhiên nhưng *Sọ Dừa* giục mãi nên đành chiều lòng con. Nghe bà nói, phú ông ngần ngại, bần khoản sợ *Sọ Dừa* làm không được việc. Nhưng lòng tham đã khiến ông nghĩ rằng: nuôi nó thì được cái ít tốn cơm, công sá chẳng là bao, hơn nuôi đứa khác nhiều. Phú ông đồng ý. Người mẹ vừa mừng, vừa lo.

Thế là *Sọ Dừa* đến ở cho nhà phú ông. Ngày ngày cậu đi chăn bò, cứ lặn lội sau đàn bò của phú ông. Ngày nắng, ngày mưa đều như vậy. Cậu chăn bò rất giỏi. Đàn bò lớn nhanh, ngày nào cũng bụng no tròn. Phú ông mừng thầm trong bụng.

Ngày mùa, công việc bận rộn, tời tớ đều ra đồng làm việc. Phú ông sai ba cô con gái của mình thay phiên đem cơm cho *Sọ Dừa*. Hai cô chị thật chua ngoa, kiêu kì, thường hắt hủi *Sọ Dừa*, xem *Sọ Dừa* là kẻ tời tớ, dị tật không đáng để đối xử tốt. Ngược lại, cô con gái út của phú ông thì hiền lành, tốt bụng, giàu lòng nhân ái. Thấy *Sọ Dừa* bị thua thiệt hơn người nên cô rủ lòng thương và đối xử rất tử tế.

Một hôm, cô gái út mang cơm đến chân đồi thì nghe tiếng sáo vi vút trên sườn đồi. Cô rón rén bước lên thấy một chàng trai khôi ngô đưa tiếng võng, tiếng sáo của chàng du dương những ca khúc ngọt ngào. Đàn bò vẫn mãi mê

gặm cỏ, chàng trai vẫn ung dung thổi sáo. Có tiếng động dưới chân cô út, chàng trai biến mất, chỉ thấy mỗi Sọ Dừa nằm lãn lóc trên đồi cỏ non xanh. Nhiều lần như thế, cô gái đem lòng yêu mến Sọ Dừa. Sọ Dừa như cũng hiểu được những điều bí ẩn trong tâm hồn trong sáng của cô gái. Thế là Sọ Dừa về giục mẹ đến hỏi con gái phú ông để cưới cho cậu. Người mẹ vừa sợ, vừa lo nhưng cũng chiều lòng con vậy. Bà mang trâu cau đến thưa chuyện cùng phú ông. Phú ông mỉa mai cười nhạt bảo rằng:

– Ủ, được! Muốn hỏi con gái ta, hãy về sắm đủ một chĩnh vàng cốm, mười tấm lụa đào, mười con lợn béo, mười vò rượu tăm đem sang đây.

Bà mẹ thất vọng về bảo con hãy thôi đi việc lấy vợ. Không ngờ Sọ Dừa bảo với mẹ rằng sẽ có đủ những thứ ấy. Đúng ngày hẹn, bà mẹ ngạc nhiên vì trong nhà đã đầy đủ những sính lễ. Lại có cả gia nhân ở dưới nhà lên chuẩn bị khiêng lễ vật, phục vụ lễ cầu hôn của Sọ Dừa. Thế là họ mang sính lễ đến nhà phú ông. Phú ông hoa cả mắt, búng cả tai, lão ấp úng nói với mẹ Sọ Dừa:

– Để ta hỏi ý kiến con gái ta, xem có đứa nào ưng lấy thằng Sọ Dừa không đã.

Lão gọi ba cô con gái lên, hỏi lần lượt từng cô một. Hai cô chị bĩu môi, trợn mắt, chê bai. Còn cô gái út e lệ, cúi đầu bằng lòng. Phú ông đành nhận lễ vật và gả cô con gái út cho Sọ Dừa.

Đến ngày cưới, nhà Sọ Dừa linh đình, gia nhân vào ra tấp nập. Đúng giờ rước dâu, Sọ Dừa bỗng trở thành một chàng trai khôi ngô tuấn tú sánh bước bên cô dâu. Mọi người ngạc nhiên, mừng rỡ. Còn hai cô chị vợ của Sọ Dừa thì ghen tức và lấy làm tiếc và hai cô chị ác độc ấy bắt đầu tìm mưu hại em gái của mình.

Thời gian trôi qua, gia đình Sọ Dừa vẫn sống hạnh phúc. Cô út chăm chỉ việc nhà, Sọ Dừa chăm lo đèn sách, chuẩn bị cho khoa thi. Bà mẹ vui mừng khôn xiết. Thế rồi ngày thi của Sọ Dừa đã đến. Chàng đỗ trạng nguyên. Chẳng bao lâu, có chiếu chỉ của nhà vua sai quan trạng đi sứ. Khi chia tay, quan trạng đưa cho vợ một con dao, một hòn đá lửa và hai quả trứng gà, dặn phải luôn mang theo trong người phòng khi dùng đến.

Nhân quan trạng đi sứ xa nhà, hai cô chị sang nhà cô út chơi, họ định tâm hại em để thay làm bà trạng. Thế là hai cô chị rủ em chèo thuyền ra biển, rồi họ xô cô út xuống nước. Một con cá voi to nuốt chửng cô út vào bụng. Sẵn có con dao trong người, cô em đâm chết cá, xác cá trôi trên mặt biển, rồi dạt vào một hòn đảo. Cô út lại dùng dao khoét bụng cá chui ra, lấy hai hòn đá cọ xát vào nhau, lửa bật lên, cô xẻ thịt cá nướng ăn, sống qua ngày, chờ có thuyền ngang qua thì gọi vào cứu. Hai quả trứng cô mang theo cũng nở thành một đôi gà đẹp, chúng sống cùng cô giữa đảo.

Một hôm, có chiếc thuyền cắm cờ lướt qua đảo. Con gà trống nhìn thấy gáy vang: “ò... ó... o..., phải thuyền quan trạng rước cô tôi về”. Và đúng

là chiếc thuyền quan trạng đi sứ về. Quan trạng nghe tiếng gà gáy liền cho thuyền dừng lại đảo vắng. Thế là vợ chồng họ gặp nhau, mừng mừng tủi tủi. Quan trạng đưa vợ về nhà, mở tiệc mừng, mời bà con đến chia vui nhưng cô út tạm trốn, không ra mắt mọi người. Bữa tiệc ấy có cả hai cô chị. Hai cô chị mừng thầm trong bụng, họ nghĩ rằng cô út đã làm mồi cho cá và họ sắp sửa làm bà trạng. Hai chị tranh nhau kể chuyện cô út bị rủi ro rồi giả vờ khóc lóc. Quan trạng chẳng nói gì. Tiệc xong, quan trạng cho gọi vợ ra. Hai cô chị sùng sốt và xấu hổ, không nói được lời nào. Thế rồi chúng lên ra và bỏ đi biệt xứ. Còn cô út thì được đoàn tụ cùng gia đình và hưởng hạnh phúc ấm êm.

Nhân vật Sọ Dừa trong câu chuyện trên là hình ảnh của lớp người dị dạng, tật nguyền. Họ là những người không may nhưng có phẩm chất và tài năng đặc biệt. Họ đáng được chia sẻ, an ủi và được dành tình thương. Cô út đã làm được việc chân chính, có ý nghĩa nhân đạo. Cô biết thương người bất hạnh nên gặp được hạnh phúc. Còn hai cô chị ác độc phải trả giá rất đắt trong cuộc đời.